

Trần Dã Sơn

Gởi người Sáo trắng

*Xin chào cái được cái thua
Cái không cái có là đùa đấy thôi
Giờ vui thì đã vui rồi
Giờ buồn héo hắt đôi môi nhạt nhòa
Có gì toan tính bán mua
Cong lưng gánh nợ ngày qua qua ngày
Xin chào bằng những hai tay
Trở về nhà Thánh ngày ngày kệ kinh
Mà xem xét lại lòng mình.*

Sách ấn tống. Không bán.

 Nhà xuất bản Tôn Giáo

GỎI NGƯỜI
ÁO TRẮNG
thơ trần dã sơn

ĐÔI NÉT

TRẦN DÃ SƠN

Là bút danh của TRẦN VĂN SANG.

Sinh ngày 10 tháng 10 năm 1950

tại Bình Nam, huyện Thăng Bình, tỉnh Quảng Nam.

Trả nợ nam nhi: 1970-75.

Tín hữu Hội Thánh Truyền Giáo Cao Đài.

Tu học tại họ đạo Trung Phước An.

Vui cùng nương rẫy cà phê, làm lúa.

Địa chỉ: 28 Kỳ Đồng, tổ dân phố 13,

thị trấn Phước An, huyện Krông Păk, tỉnh Đắk Lắk.

Quyển **97.1** trong Chương Trình Chung Tay Ấn Tống Kinh Sách Đại Đạo
Kính mừng KHAI MINH ĐẠI ĐẠO (rằm tháng Mười Ất Mùi, 2015)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo

TRẦN DÃ SƠN

Gởi người
áo trắng

THƠ - IN LẦN THỨ NHẤT

Nhà xuất bản TÔN GIÁO
Hà Nội 2015

Ấn tổng lần thứ nhất hai ngàn quyển
trong tủ sách VĂN HỌC CAO ĐÀI
do Quý đạo hữu, đạo tâm thuộc
Chương Trình Chung Tay Ấn Tổng Kinh Sách Đại Đạo
công quả **10.700.000 đồng**, phương danh như sau:

* Gia đình cố hiền huynh **ĐẠT TRUYỀN Hà Văn Phú**
(Cơ Quan PTGL Đại Đạo), gởi đợt 102 và 104: 8.000.000 đồng.

* Hiền huynh **NGUYỄN MẠNH HIỂN**
(Trần Hưng Đạo, Quận 1), gởi đợt 101 và 102: 700.000 đồng.

* Hiền tỷ **VĂN THU THỦY**
(Phó Cơ Điều, Quận 5), gởi đợt 103: 2.000.000 đồng.

Kính thành hồi hướng cứu huyền thất tổ,
hiệp tâm cầu nguyện quốc thái dân an,
đạo pháp trường lưu, chánh giáo hồng dương,
Đại Đạo Cao Đài quy nguyên thống nhất,
vạn linh thức tỉnh hồi đầu, đồng đăng bi ngạn.

ĐÔI LỜI THA THIẾT

Kinh sách được ấn tổng để kính biếu rộng rãi là nhờ có biết bao tấm lòng vàng của hàng hàng lớp lớp đạo tâm gần xa gởi gắm. Để không phụ lòng các bậc Mạnh Thường Quân ấy, xin Quý vị trân trọng giữ gìn kinh sách để truyền trao cho đúng người thật tâm tìm tu, học đạo. Chúng tôi chân thành biết ơn sự thấu hiểu, đồng cảm, và hợp tác chặt chẽ của Quý vị.

BAN ẤN TỔNG

GỎI NGƯỜI ÁO TRẮNG

thơ trần dã sơn

<i>Giao cảm</i>	7	17. Mùa tu ở rẫy cà phê	36
1. Ai kẻ vào ra	13	18. Nhớ về quê mẹ	38
2. Cho đến bây giờ	14	19. Nước	40
3. Cổ tích	16	20. Ở trong cối thể	42
4. Dặn lòng	18	21. Phụng hiến	44
5. Đợi chờ	19	22. Sám hối	45
6. Giao cảm đầu xuân	20	23. Sang bờ	47
7. Giữa cối thực hư	21	24. Theo dấu người xưa	48
8. Gởi bạn	22	25. Tìm về quê xưa	50
9. Hiện diện	24	26. Trăng nhớ	51
10. Hy vọng	25	27. Trên bãi biển Ninh Chữ	52
11. Lòng quê	27	28. Từ thuở làm người	53
12. Lời cảm ơn	28	29. Ước vọng mùa xuân	55
13. Lục bát chào xuân	30	30. Và... rồi	57
14. Mai sau	32	31. Về đâu	58
15. Mâm hy vọng	33	32. Về nguồn	60
16. Mong mùa xuân tuổi thơ	34	33. Vu vơ	62
		34. Xin chào	64
		35. Xuân gửi bản làng	66
		36. Xuân huyền sử	67
		37. Xưa nay	69
		* Chân dung Trần Dã Sơn	
		<i>ký họa của họa sĩ Bửu Long (2015)</i>	12

GIAO CẢM

Từ năm 2012, khi bắt đầu ấn tống *Đại Đạo Văn Uyển*, tôi luôn ao ước được đón nhận thật nhiều bài thơ hay của các bạn thơ Cao Đài. Tôi không có ý chọn in những bài thơ khuyến tu, hay thơ diễn bày giáo lý, bởi một lẽ rất đơn giản là vô vàn thánh giáo Cao Đài sẵn có đã quá dồi phong phú các vần điệu diệu màu giảng dạy giáo lý rồi; do đó, những bài thơ tôi mong đợi là những bài tuân theo một dòng chảy khác; tuy thật sự chính là thơ đạo, nhưng không phải là hình thức thuyết giảng giáo lý bằng văn vần.

Loại thơ như thế quả thật chẳng dễ tìm, hay bởi vì Văn Uyển chưa bén duyên cùng bạn thơ áo trắng nên tôi chưa nhận được nhiều? Hai tập thơ đã ấn tống (*Tiếng chim quyên*, của Phạm Văn Liêm; *Thơ người áo trắng*, của nhiều bạn thơ) vì vậy chỉ mới là một khởi đầu rất khiêm tốn.

Trong số bạn thơ quen thuộc trên Văn Uyển, tôi sung sướng đọc Trần Dã Sơn, ngay từ vài bài

đầu tiên nhận được. Từ đó, tôi hay gọi điện về cao nguyên, nơi anh đang đổ mồ hôi trên nương rẫy, để xin thơ. Vàng, Dã Sơn là một bạn thơ nương rẫy, như có lần anh tự thuật:

*Ở rẫy mồ hôi tan với đất
Về nhà hơi thở tỏa theo sương.
(Tự thuật)*

Anh làm thơ giữa nương rẫy và tu giữa rẫy nương:

*Đã qua một buổi chiều nương rẫy
Đêm xuống, buồn lên lại nhớ quê.
(Mùa tu ở rẫy cà phê)*

Quê nhà viễn xứ là cố quận muôn trùng:

*Cố quận xa mấy dặm sơn khê
Đêm tàn chưa thấy bóng sao khuê
Ngẩng đầu cánh vạc bay về muện
Ngày mới chớm sang vội nhớ quê.
(Về đâu)*

Đường về quê cũ của một tín hữu Hội Thánh Truyền Giáo như Dã Sơn là con đường tâm pháp luyện châu:

*Đêm chớ khúc vô thường theo nhịp thở
Giữa có không ai nhận diện được mình*

*Tay lân hạt để gỡ dân duyên nợ
Hồn trầm luân về gỡ cửa hư linh.
(Xưa nay)*

Luyện châu là công phu, là thiền của các hành
giả tu theo Truyền Giáo:

*Niệm câu danh hiệu, tay lân hạt
Đếm giọt từ bi, giọt ái hà.
(Mùa tu ở rẫy cà phê)*

*Thôi đành yên lặng nghe hơi thở
Dẫn dắt hồn ta tới nẻo về.
(Về đâu)*

Dã Sơn lớn hơn tôi vài tuổi. Chuẩn bị in tập
thơ *Gởi người áo trắng* của anh, tôi gọi điện lên
cao nguyên, xin mấy dòng văn vắn gọi là đôi nét
về tác giả. Anh cho biết năm sinh 1950, nhưng
tôi đoán anh chào đời sớm hơn, có điều các cụ
thuở trước làm khai sinh muộn, như mấy câu
anh mới viết giữa năm nay:

*Biết nhau giữa cõi địa đàng
Chào nhau một tiếng hai hàng mưa bay
Vu vơ lại đếm ngón tay
Sáu mươi bảy tuổi dạn dày đủ chưa.
(Vu vơ)*

Tôi lười xê dịch, ngán ngại đi xa. Do đó, quý
mến Trần Dã Sơn mà chớ dám hẹn một lần lên
cao nguyên thăm anh. Năm ngoái, đột ngột một
buổi chiều anh vào Nam, tìm đến Phú Nhuận
thăm tôi và Diệu Nguyên.

Hôm ấy, đối diện anh, nhìn kỹ con người mộc
mạc bấy lâu lam lũ dạn dày với nắng gió miền
cao, dung không tôi chợt nhớ hai câu thơ rất
hay của anh, hai câu tôi rất thích:

*Con yêu quê hương tình yêu chất phác
Như yêu Đạo Thầy yêu cả non sông.
(Nhớ về quê mẹ)*

Chất đạo trong thơ Dã Sơn thoát xem thì cứ
ngõ đâu nhàn nhạt, phơn phớt. Nhưng chớ để
cho chất thơ của anh đánh lừa khiến mình ngộ
nhận như vậy:

*Thơ phụng hiến thom tho mùi đạo hạnh
Chấp hai tay cầu nguyện Đấng Cao Đày.
(Phụng hiến)*

*Nên thi ca cũng thom mùi kinh kệ
Dẫu trầm luân cũng phảng phất nhiệm màu.
(Lời cảm ơn)*

Tôi vẫn luôn tin rằng bạn thơ áo trắng không thiếu, và trong tương lai sẽ cùng nhau góp phần làm nên diện mạo văn học Cao Đài, miễn là chúng ta nhẫn nại dưỡng nuôi một bầu khí thích hợp, gầy dựng những điều kiện thuận lợi để có thật nhiều sáng tác của những người áo trắng:

*Chúng con hôm nay dù nhiều hay ít
Trong thơ vẫn vẫn có vị Cao Đài.
(Lời cảm ơn)*

Vâng, chúng ta cứ tha thiết mở hết lòng ra gầy dựng diện mạo văn học Cao Đài với hoài bão gởi vào văn hóa dân tộc hôm nay và mai sau một dòng thi ca của đàn con áo trắng.

Xin hãy nguyện cầu cho nhau được nên trong Thánh ý.

Nam mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.

Huệ Khải
20-10-2015

TRẦN DÃ SƠN, ký họa của họa sĩ Bửu Long 2015

AI KẸ VÀO RA

Ai người đi ngược về xuôi
Thế gian dòng chảy ngậm ngùi nhớ thương
Ai người vui với rau tương
Câu kinh tiếng kệ mở đường hằng sinh
Về xuôi đi ngược một mình
Khổ đau tiếp cuộc hành trình khổ đau
Phong sương phủ trắng mái đầu
Giật mình nhìn lại bể dâu chưa tàn
Rau tương áo vải trắng ngàn
Vai thơ đạo lý tay đàn Tiên gia
Thong dong trong cõi người ta
Ai vào xuôi ngược, ai ra thoát trần.

CHO ĐẾN BÂY GIỜ

Tuổi thơ là nước sông Trường
Là con diều giấy là đường thông reo
Tuổi thơ dưới mái tranh nghèo
Khói lam nhàn nhạt, sương gieo buồn buồn
Dậu thừa thấp thoáng bóng chèo
Mẹ ngồi quay sợi bên con nô đùa
Con khôn lớn, Mẹ già nua
Rồi con mang cả quê mùa ra đi
Vào đời con chẳng được chi
Vào tu học đạo từ bi làm người
Trần gian chen lẫn khóc cười
Nhưng con còn giữ Đạo Trời đình ninh...

Bây giờ con lại già nua
Mà con vẫn giữ quê mùa Mẹ ơi!
Từ con lăn lóc với đời
Sương pha mái tóc nắng phơi hình hài
Đạo Trời con chẳng dám phai
Trong con dòng máu Cao Đài luân lưu
Xin cho con được vô ưu
Sáng vào cửa tịnh, chiều vui chốn thiền
Để con giữ trọn lời nguyện
Làm người giữ đạo, làm chiên về chuông
Cho con trở lại cội nguồn.

Tháng 3-2014

CỔ TÍCH

Khi xác thân cần cõi
Phủ lớp bụi thời gian
Người đàn ông tội lỗi
Khóc trong vườn Địa Đàng

Bên núi đồi bát ngát
Chúa rao giảng tin mừng
Thương dòng người ngo ngác
Dưới nắng buồn rưng rưng

Khi xác thân tiêu tụy
Người đàn bà đầu tiên
Dang nhánh tay tục lụy
Ôm trái cấm muộn phiền

Loài người vẫn bội bạc
Thời gian thì phôi pha
Chỉ đại ngàn bát ngát
Muôn đời còn thiết tha

Rừng đã từ sơ cổ
Nuôi sống mãi con người
Vì ai mà ngã đổ
Rừng ơi, chảy máu tươi!

Tôi lạc vào cổ tích
Thương dấu chân người xưa
Lang thang chiều u tịch
Lạnh đây hồn gió mưa.

DẶN LÒNG

Thân còn ở đậu nằm nhờ
Lất lây kiếp sống bên bờ thị phi
Ở về là lịnh Từ Bi
Ở lo quét dọn, về trì chân kinh.

ĐỢI CHỜ

Trăng thệ hải vân bây giờ còn đấy
Bến trường giang bóng hạc trắng đâu rồi
Bóng hạc trắng tung trời không tìm thấy
Dòng sông xưa mây trắng nhẹ nhàng trôi

Giờ gậy trúc ai đi về giữa gió
Áo phong sương lác đác dấu thu vàng
Chân cát mới giẫm đau hồn cây cỏ
Roi vàng roi bụi thu mờ dung nhan

Tay nâng chén chờ ai bên bờ cũ
Giọt sương khuya hóa kiếp bến giang đầu
Sương hóa kiếp trở về sông hội tụ
Người nơi nào hay người mãi phiêu du

Xin trở lại cùng nhau mừng thánh lễ
Trong vườn vẫn nở những đóa hoa tươi
Trăng mát dịu như tấm lòng của Mẹ
Thương đàn con áo trắng tận ven trời.

GIAO CẢM ĐẦU XUÂN

Mệt quá ngủ quên một giấc dài
Giật mình thức dậy đã ban mai
Sắc xuân trải nhẹ trên ngàn lá
Phơ phất đầu sân một gốc mai

Lạ nhi hôm qua còn lạnh tê
Hôm nay nắng ấm rủ xuân về
Đã nghe tiếng trẻ bên hàng xóm
Ơi ới gọi nhau áo mới khoe

Chợt thấy tuổi thơ với tuổi già
Cách nhau gang tấc chẳng bao xa
May đã có duyên tìm gặp Đạo
Nếu không đời chỉ gió sương pha

Cả nhà về thất đánh lễ Thầy
Ngan ngát hương trầm phảng phất bay
Đâu biết người thân mơ gì ni
Lòng riêng xuân cảm lại vui đây.

GIỮA CÔI THỰC HU

Gối tay ngủ dưới trăng ngàn
Rừng thiên thu vọng tiếng đàn nguyên sơ
Đêm nay mộng thực đôi bờ
Nửa say tục lụy nửa chờ siêu thăng

Gối tay ngủ giữa mùa trăng
Mà mơ dòng nước sông Hằng nhủ khuyên
Rằng từ khi bén mùi thiền
Sao chưa cắt đứt nợ duyên với đời?

Gối tay ngủ dưới bầu trời
Đất buồn đất trách: Lòng người đa đoan
Trái oan chồng chất trái oan
Đã không chịu trả còn toan xuống đò

Gối tay không ngủ mà lo
Phận con chưa xứng làm trò Thầy ơi!
Vì lòng độ lượng đất trời
Con nguyện xin được làm người học tu.

GỎI BẠN

Người ở bên kia bờ tịch liêu
Sang chi bên ấy khổ bao nhiêu
Chiều tàn trăng lạnh soi đường vắng
Bóng nhỏ dậm dài hiu hắt hiu

Người ở bên kia ngóng bên này
Nhấn hoài sao chẳng chịu sang đây
Nhục vinh đã ánh lên màu tóc
Thương giọt sương khuya lạnh nhieu mà

Bên ấy bên này như sợi tơ
Mà xa xa mãi đến bao giờ
Sao chưa cắt đứt dây neo nhĩ
Để được cùng nhau đứng chung bờ

Để được cùng nhau chung lời kinh
Có Thầy có bạn có nhân sinh
Có Trời mà cũng do ta nữa
Đâu phải thế gian chỉ một mình

Người ở bên kia bờ tịch liêu
Sang đây thuyền đậu bến Thương Yêu
Cao Đài vượt khỏi rào ngôn ngữ
Gởi bạn lòng ta có bấy nhiêu.

HIỆN DIỆN

Đã có mặt ở đời từ bao thuở
Buồn trùng dương con sóng mãi luân hồi
Con gom nhặt chắt chiu từng hơi thở
Chờ bình minh về tỏa sáng nơi nơi

Đời héo úa lá thời gian tôi tả
Nhánh hao gầy ai cắt giấu vào tim
Mai bùng dậy dòng cuồn lưu hối hả
Nghĩa nhân đâu sao chẳng thấy đi tìm

Thơ hiện hữu và thơ tràn ý đạo
Mùa vàng thom những hạt thóc nuôi đời
Con khôn lớn giữa bao lần giông bão
Và tình thương Thầy ban rải nơi nơi.

Tam An, Phú Ninh, tháng 3-2015

HY VỌNG

Trời hôm nay nắng hồng tươi màu áo
Các em về nhà thánh mắt trong veo
Lòng băng khuâng tôi khẽ nói: “Đáng yêu!”
Nguồn sống Đạo uơm từ đàn em nhỏ
Và mai đây lớp đàn anh từ bỏ
Cõi nhân gian đầy cám dỗ giựt giành
Mà một đời phải cật lực đấu tranh
Để được sống trong tình thương Thượng Đế
Tôi cầu mong những mầm xanh thế hệ
Nơi chân truyền đi phổ độ chúng sanh
Đem an vui đến những tấm lòng lành
Đem tin tưởng hóa độ người hung hãn

Các em đến lòng thế nhân bùng sáng
Các em đi để lại đất thanh bình
Bóng Đạo kỳ lồng lộng ánh bình minh
Cây trở lộc chào Mùa Xuân Đại Đạo
Trời hôm nay nắng hồng tươi màu áo
Trắng màu mây và trắng cả trong hồn
Nhìn các em lòng tan nổi cô đơn
Tôi khẽ nói: “Đáng yêu!”
Chào các bé!

28-4-2010

LÒNG QUÊ

Thương sao nhánh cỏ bên đường
Nắng phơi pha lấm để sương sương sò
Đêm nghe sóng lạnh vỗ bờ
Mà xưa tôi ngỡ sông hò hững trôi

Xa quê từ rất lâu rồi
Thuở em chưa biết nói lời trau tria
Chưa mơn mõi đợi chân khuya
Trở về dặm vắng rẽ chia tấc lòng

Thương sao chiếc lá chiều đông
Khẽ khàng rơi giữa mênh mông đất trời
Ngắm nhìn mây trắng đầy voi
Tôi yêu biết mấy con người chân quê.

5-2014

LỜI CẢM ƠN

Cảm ơn đời cho chúng ta được sống
Có buồn vui, hội ngộ với chia ly
Ngõ hẹp trần gian kẻ đến người đi
Đầy hăm hở rồi cũng đầy tiếc nuối
Lá khô trở mình, thời gian rớt bụi
Bụi dung nham từ cổ sử theo về
Xanh lúa ngoài đồng, mượt cỏ chân đê
Ngọt tiếng hát mẹ ru từ tấm bé
Chúng ta vào đời bằng đôi vai thế hệ
Gánh nghĩa nhân oằn nặng đạo cang thường
Thánh thót trong lòng từng giọt mến thương
Văn dĩ tải..., vị nhân sinh là thế
Nên thi ca cũng thom mùi kinh kệ
Dẫu trầm luân cũng phảng phất nhiệm màu

Cảm ơn đời dù bí hiểm cao sâu
Thì lòng đạo cũng như tờ giấy trắng
Chỉ có tình yêu ở trong thâm lặng
Ánh sáng tạo nên Cái Lớn ban đầu
Vượt cả thời gian trên vạn bể dâu
Theo hơi thở thấm vào trong máu thịt
Chúng con hôm nay dù nhiều hay ít
Trong thơ vẫn vẫn có vị Cao Đài
Gởi trọn niềm tin vào thế hệ tương lai.

LỤC BÁT CHÀO XUÂN

Câu thơ lục bát đầu xuân
Là hoa mai nở vàng sân thánh đường
Chào bình minh đến muôn phương
Chào xuân Đại Đạo: mùa thương yêu đời

Câu thơ lục bát gọi mời
Ai còn luân lạc dưới trời gió mưa
Về đây vui với muối dưa
Chút tình đậm bạc xuân vừa khai nguyên

Chào xuân xóa bỏ lụy phiền
Câu thơ lục bát giữa miền sắc không
Cũng từ cõi trống mênh mông
Vô biên có hạt bụi hồng hóa thân

Đổi thay thay đổi mấy lần
Hết phong trần đến phong trần mà thôi
Vượt qua bến lở bến bồi
Có ta mà cũng có Trời ở trong

Bàn tay hy vọng ước mong
Núi Trời, Trời ở trong lòng chúng sanh
Thuyền từ, từ vượt thác gành
Về tâm tìm chốn trợn lành đón xuân.

MAI SAU

Hạ đỏ hay là hạ trắng đây
Đỏ màu của nắng, trắng của mây
Tung tăng áo trắng em về thất
Cùng với mẹ ba đánh lễ Thầy.

Yêu lắm em ơi những ước mơ
Qua từng ngôn ngữ của tuổi thơ
Ẩn trong màu mắt em hồn hậu
Là cả tương lai đang đợi chờ.

Tuổi đạo tuổi đời vẫn song song
Là tâm là vật ở trong lòng
Mai sau khôn lớn lo đời đạo
Gánh nặng Cao Đài, gánh núi sông.

Lớp lớp các em sẽ trưởng thành
Mong sao tiếp nối bước đàn anh
Dựng xây Giáo Hội, xây non nước
Muôn thuở danh hiền rạng sử xanh.

MẦM HY VỌNG

Tháng Tám mùa Thu, mùa thánh lễ
Mây trắng bông bành áo trắng bay
Chiều vương chút nắng tơ vàng nhẹ
Nghe gió thu vàng hương heo may

Xóm đạo chò trăng, trăng đợi em
Những cô cậu bé đáng ngoan hiền
Lời ca chan chứa tình Kim Mẫu
Sân khấu trung thu lộng ánh đèn

Em gọi lòng theo tiếng hát cao
Bay xa xa mãi tới phương nào
Tuổi thơ như cánh diều say gió
Lồng lộng trời xanh vạm ước ao

Em hát mừng trăng, mừng thánh lễ
Đàn anh mừng thấy những chồi non
Đã uơm mầm Đạo từ lòng Mẹ
Cơ nghiệp Kỳ Ba mãi mãi còn.

MONG MÙA XUÂN TUỔI THƠ

Đông rủ áo treo trên cành non nớt
Xuân rủ ai tìm cỏ nội hoa đồng
Ta rủ nhau về giữa cõi mệnh mông
Đời ảo hóa cũng là đời hư thực
Xuân hiền hậu như ni cô rất mực
Ngược trông lên ngõ hạnh khép bao giờ
Ta nhìn ta tóc bạc trắng câu thơ
Mơ cánh hạc bay giữa trời vô tận
Em đài các dấu vết nhẵn sơn phấn
Buổi hiện sinh ngôn ngữ cũng hiện sinh
Mới lớn lên đã hát khúc vong tình
Thơ với nhạc cũng trở nên ô nhiễm
Cho thi sĩ chết trong vườn hoài niệm
Trăng trinh nguyên khóc gục dưới đèn màu
Hồn trinh nguyên tàn tạ giữa đêm thâu
Người nô lệ cho những gì được mất

Xin ca ngợi những tấm lòng chân thật
Và thương yêu đến với kẻ gian truân
Để cùng nhau ta hưởng trọn mùa Xuân
Xuân ân sủng của Tình-Thương-Nguyên-Thủy
Không pha trộn những sắc màu tục lụy
Không ta người, không thay trắng đổi đen
Ôi mùa Xuân của đạo đức thân quen
Mà Thượng Đế đã ban từ vạn kỷ
Cho trẻ thơ đùa vui Xuân Thánh Ý
Em bé ơi! Xuân Đạo thấm hồn trong
Ta chờ em, ta hoài vọng cầu mong.

MÙA TU Ở RÃY CÀ PHÊ

Đi giữa hoang vu của buổi chiều
Lòng không biên giới để đi hiu
Se súa tóc rối màu sương cát
Mở rộng vòng tay đón tịch liêu.

Phố thị xa, làng mạc cũng xa
Màu thời gian rộng đến xót xa
Niệm câu danh hiệu, tay lần hạt
Đếm giọt từ bi, giọt ái hà.

Vẫn đến vẫn đi vẫn trở về
Mà như cách trở mấy sơn khê
Đã qua một buổi chiều nương rẫy
Đêm xuống, buồn lên lại nhớ quê.

Quê hương tí tấp tự nơi nào
Có phải bên bờ giốc chiêm bao
Lãng đãng khói mây vương bến cũ
Cồng chiêng dân tộc ngủ rồi sao?

Buổi sáng công phu tắm gội lòng
Cõi đời hao hụt lẫn đục trong
Kiếp người chìm nổi bao hoang phế
Như nước lao xao lại cạn dòng.

Lạ nhĩ mùa tu ở chốn này
Tùng quen với gió với mây bay
Quen từ hốc hẻm, từ con suối
Đến nỗi sợ quen hóa dạn dày.

Nhiều khi gác lại những âu lo
Cứ nghĩ mình như kẻ lái đò
Mong vượt thác ghềnh ra bể rộng
Thênh thang trời nước chốn tự do.

2014

NHỚ VỀ QUÊ MẸ

Con hẹn mùa xuân về thăm quê mẹ
Thăm lại vườn xưa, thăm mái tranh nghèo
Nhưng mẹ đâu rồi, con về buồn thế
Sông nước Trường Giang gờn gợn nhìn theo.

Nhà cũ không còn, nền hoang cỏ mọc
Ai bảo trăm năm mới có đổi dời
Con nhìn lại mình đã hai thứ tóc
Chỉ có tình quê hôm sớm chẳng dời.

Có phải yêu thương nên người có đạo
Nếu mất niềm tin đời chỉ hận thù
Mẹ đã cho con biết bao hoài bão
Còn lại trong con lời mẹ hát ru.

Còn lại trong con lời quê mộc mạc
Mà vẫn thặng hoa thành tiếng tơ lòng
Con yêu quê hương tình yêu chất phác
Như yêu Đạo Thầy yêu cả non sông.

Chưa lại quê xưa mà lòng đã gọi
Thì có sá chi mưa nắng bão bùng
Dẫu tháng năm qua đường xa vùi vợi
Con biết khi về mẹ vẫn bao dung.

NƯỚC

Nước về mát dịu mùi hương
Trên đời con sóc màu sương mắt tròn
Cây rừng vừa nhú lộc non
Cũng vừa nhìn thấy càn khôn trong mình
Lung linh dòng nước lung linh
Nước ru lá cỏ bài tình cổ sơ
Nước êm như những lời thơ
Chảy từ vô thi tới bờ vô chung
Chảy qua bãi vắng trập trùng
Vào hồn nhân thế đầy vùng hoang vu

Nước trong như mắt nhà tu
Và êm tựa những lời ru mẹ hiền
Đêm ngày nước chảy triền miên
Chảy đi để mát trăm miền nhân gian
Đạo như nước, chẳng hề than
Gội nhuần khắp cả trăm ngàn người tin
Còn em, em chẳng chịu nhìn
Để cho con nước trườn mình chảy trôi
Bây giờ tôi hỏi chính tôi
Nước bao la quá còn người thế nào?

Ở TRONG CÔI THẾ

Tôi trong cõi tục bộn bề
Thương em nên đã trở về cõi không
Tôi từ cõi trống mênh mông
Thương em nên đã vào trong cõi đời
Cõi đời ấm lạnh đầy voi
Càng dày dạn lắm càng tôi tả mình
Được thua thì vẫn làm thình
Trong vòng trời đất, trong tình bao la
Đại khôn thì cũng người ta
Muốn ngu si thật phải già giặn tu

Tôi qua lại chốn sương mù
Đâu hay năm tháng ngục tù lấy thân
Nhiều khi sợ gió ngoài sân
Sợ trăng đầu ngõ, sợ chân ai vào
Vườn riêng tôi chẳng ngăn rào
Nên mong manh tựa chiêm bao đầu đời
Tôi vào cõi tục một thời
Mỏi mòn con mắt khóc người khóc ta
Trời xanh thì vẫn bao la
Tình người thì đã phai pha lâu rồi
Về tìm lại chính thân thôi
Thấy em ngộ hạnh thấy tôi ngộ chùa.

PHỤNG HIẾN

Giữa nương rẫy không tìm ra giấy bút
Nên viết thơ gửi mây trắng làm tin
Lỡ khi mây trôi đi không hạn cuộc
Thơ nhắc mây hãy tìm lại chính mình

Chiều nương rẫy sợi vàng treo lấp lánh
Vàng lên thơ cho ý lạ dâng cao
Từng sợi tóc với sợi lòng mỏng mảnh
Khẽ khàng rung khi gió ngỏ lời chào

Tình của đất gửi trời xanh ấp ủ
Tình của người để con gió cuốn trôi
Hồn lạc khách về trong ngày hội tụ
Thơ thăng hoa thành quả ngọt dâng đời

Thơ phụng hiến thơm tho mùi đạo hạnh
Chắp hai tay cầu nguyện Đấng Cao Dày
Mai nếu chết sợi vàng thơ lóng lánh
Mùa rẫy nương rót chín nặng đầy tay.

SÁM HỐI

Xin sám hối bằng nỗi lòng sơ cố
Xuân trinh nguyên sao thấy mắt ai buồn
Đòi quạnh hiu dù người lại qua luôn
Người qua lại lạ xa cùng phố thị
Chân vội vã bước đăm chiêu suy nghĩ
Ở đâu rồi chon thật với yêu thương
Ở đâu rồi những hồn hậu hiền lương
Và ngôn ngữ dịu êm lời đạo hạnh
Chỉ thấy đầy nắng xuân se se lạnh
Toàn ngựa xe hối hả sắc hương đời
Vội rượu nồng đốt cháy cả làn môi
Sau hoan lạc bao con người đói khổ
Bao trẻ em lang thang trên đường phố
Người chán chường tìm trở lại rừng xưa
Bầy chim rừng sao chẳng thấy đón đưa
Chỉ xác thú với thân cây gục ngã

Đại ngàn oi có đau vì tàn phá?
Có cây oi có khóc bởi bạo tàn?
Đã mất rồi vẻ tươi đẹp dung nhan
Của mặt đất và Hóa Công sáng tạo
Những sớm xuân gió bay bay tà áo
Người tìm người trong huyền diệu thiêng liêng
Trong tình thương nguyên thủy thuở hồn nhiên
Nghe hơi thở của núi sông hòa nhịp
Và trời đất cùng với ta giao tiếp
Ta đất trời thờ lạy một Hóa Công
Sao bây giờ người lạc giữa mênh mông
Xin sám hối bằng tấm lòng nguyên vẹn
Xuân này xuân cùng với ai nâng chén
Đây trà thơm ngan ngát hương đạo màu
Đây tin lành xin trao gửi cho nhau
Rằng Thượng Đế đã ban Xuân Khai Đạo
Trong hủy diệt vẫn có mầm tái tạo
Trong điêu tàn cũng có lộc hồi sinh
Hãy cùng nhau ta giữ trọn niềm tin.

SANG BỜ

Lòng tôi như gió đo trời đất
Đo mãi không gian đến thần thò
Mà nỗi lòng em sâu thăm quá
Đo hoài không được hóa ngăn ngo

Cho nên tôi sợ khi trăng xế
Sợ nắng ngoài song tắt muện màng
Sợ một khi nào em lặng lẽ
Ra ngoài cửa Đạo bước đi hoang.

THEO DẤU NGƯỜI XUA

Người xưa ngâm bạch tuyết thi
Chén quỳnh tương rót đọi khi tao phùng
Hôm nay lòng những ngại ngùng
Nhớ ai đất trích cánh hồng tung mây
Thơ tiên một túi voi đầy
Lung bầu tô tửu thán ngày ngao du
Thân còn trong chốn ao tù
Mà tâm ra khỏi bụi mù lợi danh
Người xưa ngâm khúc đạo hành
Mặc rong rêu đã phủ quanh chỗ nằm

Chưa tàn một cuộc trăm năm
Giấc liêu trai ấy mù tằm cõi trần
Nghêu ngao giữa chốn phong vân
Đạp tan xiềng xích nợ nần mà ca
Gỗ bôn? Không, gỗ thân ta
Cho u mê cũng vỡ òa theo thơ
Mưa trời rửa sạch bợn nhơ
Đạo Trời hiển hiện bến bờ chân như
Quây trăng lặn xuống thuyền từ.

Tháng 10-2014

TÌM VỀ QUÊ XƯA

Người vào tà nguyệt tam tinh
Niệm câu vô tự không mình không ta
Kể từ khi có thân ra
Lúc trên đỉnh núi lúc là vực sâu
Giác mê cũng một nhịp cầu
Cứ lẳng xẵng lại đảo đầu lẳng xẵng
Có gì tự thuở trắng răng
Đến khi sắp đậy nắp sãng vẫn buồn
Hạt châu tìm lại cội nguồn
Lặng cùng thiên cổ cho hồn phiêu du
Vệt mây tỏ rạng trăng thu
Nghe trong hơi thở ngục tù ngựa nghiêng
Bốn tường vỡ giữa tịnh nhiên
Lần theo lối cũ về miền hư vô.

2012

TRĂNG NHỚ

Áo nguyệt bay
Áo nguyệt bay
Trăng xưa còn mỏng, dáng thu gầy
Vườn xưa hẹn ước ai còn nhớ
Đã thấy đêm tàn hơi heo may

Chừ giữa mùa trăng sầu lóp lóp
Chén quỳnh tương nhớ mùi quỳnh hương
Nhớ ai áo vải bên cầu đá
Nước chảy về đâu mấy dặm trường

Lạc khách hề, lạc khách lao lung
Nhớ mùa trăng, nhớ Mẹ vô cùng
Gõ nhịp mà ca người đất trích
Buồn mà chi! Trời đất bao dung

Vừa nghe nắng mới reo ngoài dậu
Đã thấy thu vàng hơi heo may
Trăm năm rũ sạch duyên trần cấu
Một cõi đi về áo nguyệt bay.

TRÊN BÃI BIỂN NINH CHỮ

Một mình lặng lẽ ngắm mây trời
Thương sóng bạc đầu chuyện biển khơi
Chợt thấy phận mình đâu cũng bạc
Thời gian rắc muối, đời rắc vôi.

TỪ THUỞ LÀM NGƯỜI

Hỏi rằng sinh ở nơi đâu?
Thừa từ cơ ngẫu ban đầu mà ra
Hỏi rằng quê quán bao xa?
Xưa là vô thi nay là vô chung
Mịt mù giữa cõi mông lung
Cũng thân cát bụi cũng cùng một Cha
Hỏi rằng ta vẫn là ta?
Thừa lặn lớt lấm, phôi pha đã nhiều
Dấn thân vào cuộc hiểm nghèo
Đôi vai nhân quả gánh theo nặng oằn
Trên đầu vầng vặc bóng trăng
Dưới chân sóng dậy đất bằng tại ai
Bây giờ gặp hội Thiên khai
Bây giờ nương bóng Cao Đài mà tu
Mặc ai cười đại chê ngu
Tự mình đập vỡ bốn tù mà ra
Ngược lên trời rộng bao la
Mà trong sâu thẳm tâm ta cũng Trời

Cảm ơn đã được làm người
Đã cùng nhân thế khóc cười bao phen
Đã xin làm nước lóng phèn
Đã xem cây cỏ thân quen lâu rồi
Hỏi rằng cố quận xa xôi
Nhớ quê có thấy mây trôi mà buồn?
Thừa từ luân lạc đèo truông
Là xa biết mấy cội nguồn nhân gian
Là nghe héo hắt thu vàng
Là dò dẫm với đôi bàn chân khô
Hỏi rằng từ thuở hoang sơ
Đến bây chừ vẫn nằm chờ chiêm bao?
Thừa từ khi bước chân vào
Vũng trần gian mãi thấp cao dọ tìm
Đạo Trời thì vẫn lặng im
Lòng người tắm cá bóng chim khó dò
Đã đành lỡ mấy chuyến đò
Chỉ còn chuyến chót xin cho trùng phùng.

ƯỚC VỌNG MÙA XUÂN

Sáng hôm nay mùa xuân về rất sớm
Ngoài vườn cây chim hót tiếng trong lành
Ở trong tôi là một khoảng trời xanh
Hồn ngây ngất tình xuân nồng thắm quá.

Các em đến gió xuân đùa với lá
Tiếng em cười nắng dịu chảy trên môi
Cổng thánh đường rộng mở đón ngày vui
Mừng xuân mới, mừng em thêm tuổi đạo.

Các em là mầm non, là hoài bão
Một ngày mai rạng rỡ bước đăng trình
Cả nhiệt thành cộng với đức hy sinh
Cùng huynh tử điểm tô trang sử Đạo.

Lòng trong trắng thuần lương như màu áo
Siết tay nhau xây dựng nước non nhà
Trong tình thương của Thượng Đế bao la
Ân Từ Phụ chan hòa lòng huynh đệ.

Các em đến giữa mùa xuân thánh lễ
Chúng tôi vui chờ đợi lớp kế thừa
Một ngày mai Đại Đạo nở thêm hoa
Tâm với vật dung thông cùng trời đất.

Thầy: Sự Sống, Tình Thương và Lễ Thật
Ta thờ Thầy giữ Đạo trọn thủy chung
Em kìa em!
Xuân Đại Đạo trùng trùng.

VÀ... RỒI

Và xưa ai mặt áo hồng
Và xưa sợi nắng sợi lòng phân vân
Và xưa ai đứng chôn chân
Và xưa đi học qua sân ngập ngừng

Rồi nay ai đã còng lưng
Rồi nay đời đạo gian truân khó tròn
Rồi nay ai mất ai còn
Rồi nay mấy kẻ gõ bôn mà ca

Và rồi ta về tìm ta
Và rồi thôi nhé, rồi và hư không
Và rồi hát khúc phiêu bồng
Và rồi con lại mấy dòng đạo ca.

Tháng 3-2015

VỀ ĐÂU

Đâu biết rằng mai về chốn nào
Bão đời khuấy động vũng chiêm bao
Gởi theo hơi thở lời non nước
Vói cả tình thương cả ước ao

Ta vẫn từng qua lại chốn này
Vẫn trời xanh thăm vãn ngàn cây
Vẫn con đường nhỏ lung linh sáng
Rớt xuống vai ai giọt nắng gầy

Cố quận xa mấy dặm sơn khê
Đêm tàn chưa thấy bóng sao khuê
Ngẩng đầu cánh vạc bay về muộn
Ngày mới chớm sang vội nhớ quê

Chẳng biết rằng mai ta đi đâu
Thương đời còn lắm chuyện nông sâu
Nghĩ mình chưa trả cho xong nợ
Đã thấy thời gian phủ trắng đầu

Đã thấy quanh ta lắm bọn bề
Những là dang dở với muội mê
Thôi đành yên lặng nghe hơi thở
Dẫn dắt hồn ta tới nẻo về.

Tháng 5-2015

VỀ NGUỒN

Bỏ lại đằng sau chiều hoang sắc đỏ
Con nước về nguồn con nước trôi êm
Em công thời gian trên đôi vai nhỏ
Chiếc gùi đu đưa từng bước chân mềm

Ta trở về rừng, rừng sâu cô tịch
Ta trở về đâu cuối bãi đầu ghềnh
Đá núi hoang vu đên đài tĩnh mịch
Tóc trắng ngàn lau mây chiều buồn tênh

Em tìm về đâu, hỡi nàng sơn nữ?
Trong cuộc đời dòi gió tấp mưa sa
Chỉ có rừng thiêng thảng năm ấp ủ
Chỉ có đại ngàn che chở cho ta

Cây tỏa bóng mát râm mùa cổ tích
Cây rải lá vàng nâng bước chân đi
Con nước về nguồn trùng trùng xanh biếc
Người tìm về nguồn thom dòng cổ thi

Em tìm về đâu, hỡi nàng sơn nữ?
Lồng lộng trời xanh không mất không còn
Hóa hóa sanh sanh khắp trong hoàn vũ
Thượng Đế: Tình Thương, Sự Sống, Cội Nguồn.

VU VƠ

Lên cao hỏi gió reo cây
Có bao nhiêu cuộc vui đây biết không
Xuống đời hỏi nước suối trong
Chảy bao nhiêu nữa ngược dòng về nguyên

Vu vơ hỏi cỏ lung triều
Sanh sanh diệt diệt tự thiên nhiên bày
Khi xanh mượt lúc úa gầy
Trong vòng luân chuyển ai rày đặt ra

Buồn buồn nhớ bạn phương xa
Có chi là chén quan hà tiễn đưa
Hết đi sớm lại về trưa
Ngẩng đầu bắt gặp cơn mưa ngõ ngàng

Biết nhau giữa cõi địa đàng
Chào nhau một tiếng hai hàng mưa bay
Vu vơ lại đếm ngón tay
Sáu mươi bảy tuổi dạn dày đủ chưa.

Tháng 5-2015

XIN CHÀO

Chào em giọt sương lung linh
Đậu trên lá cỏ cho bình minh ca
Chào em cánh gió dặm xa
Đem mùa xuân đến cho hoa hé cười
Chào em em-rất-là-người
Cho con nắng hạ bên đôi bót nung
Chào đời đời cũng bao dung
Chút tình thương có thủy chung thu vàng
Chào ai tri kỷ hồng nhan
Có đông tàn lệ cho ngàn mây giăng
Chào người xưa chốn vĩnh hằng
Và chào cả những đêm trăng quê mùa

Xin chào cái được cái thua
Cái không cái có là đùa đấy thôi
Giờ vui thì đã vui rồi
Giờ buồn héo hắt đôi môi nhạt nhòa
Có gì toan tính bán mua
Cong lưng gánh nợ ngày qua qua ngày
Xin chào bằng những hai tay
Trở về nhà Thánh ngày ngày kệ kinh
Mà xem xét lại lòng mình.

XUÂN GỬI BẢN LÀNG

Gió đông mang bánh mứt về
Đội xuân cô gái Ê Đê nhìn trời
Tiếng cồng chiêng mất đâu rồi
Nghe hồn rừng núi hồn người bơ vơ

Đàn con của Mẹ Âu Cơ
Mấy ngàn năm nét cổ sơ chưa tàn
Mấy ngàn năm giữ giang san
Ngăn thù mở đất, đại ngàn xưa đâu?

Gió đông mang lại chút sầu
Để xuân trong cặp mắt sâu ngõ ngang
Tôi về thưa với bản làng
Dấu sao đi nữa còn Giàng còn xuân *

* Giàng (tiếng Ê Đê): Ông Trời.

XUÂN HUYỀN SỬ

Tôi lạc vào huyền sử
Giọt thời gian chảy dài
Long lanh màu thạch nhũ
Xuân hồng trong mắt nai

Gió ru đá xếp chồng
Rừng ru chiều mênh mông
Khói vương bờ suối vắng
Ai thả bè sang sông

Tôi nghe chùng tịch tịch
Thấm vào hồn cỏ cây
Sương leo qua đôi vắng
Bò trên đôi vai gầy

Tôi lạc vào huyền sử
Giữa đất trời như nhiên
Người xưa ngủ êm ả
Còn đâu nổi muộn phiền

Mùa xuân thì còn non
Cỏ xanh đan lối mòn
Tôi lạc vào huyền sử
Tình thương lên vàng son

2015

XƯA NAY

Từng con nước cũng nhọc nhằn bồi lở
Khúc giao mùa sông bể tỏ lời ru
Tiếng ai gọi từ ngàn xưa bõ ngỡ
Đêm nằm nghe sóng lá vẫy rì rào

Ngày Giêng Hai nắng trên đầu lưu luyến
Áo hồng đào mấy thuở ủ hương xưa
Hương của đất với hương trời hòa quyện
Người đã về hay người vẫn còn chưa

Rồi năm tháng công tuổi xuân chạy trốn
Bỏ già nua lão đẽo bước chân đời
Thấy thấp thoáng bóng thời gian thò mồm
Chờ bên song cuộc chia biệt đây vơi

Đêm chớ khúc vô thường theo nhịp thơ
Giữa có không ai nhận diện được mình
Tay lần hạt để gỡ dần duyên nợ
Hồn trầm luân về gõ cửa hư linh.

Mồng hai Tết Ất Mùi (2015)

CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỔNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

ĐÃ XUẤT BẢN:

- 43-2. **ĐIỂM TỰA TÂM LINH.** Huệ Khải, 2011, 2012.
- 44-2. **ĐỌC LẠI THẮT CHÂN NHÂN QUẢ.** Huệ Khải, 2011, 2013.
- 45-1. **NGƯỜI ĐẠO CAO ĐÀI LÀM QUEN PHƯƠNG PHÁP NGHIÊN CỨU.** Huệ Khải, 2011.
- 46-1. **TIẾNG CHIM QUYẾN.** Phạm Văn Liêm (thơ), 2011.
- 47-1. **MỘT GÓC NHÌN VĂN HÓA CAO ĐÀI.** Huệ Khải, 2011.
- 48-2. **CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC.** Huệ Khải, 2011, 2013.
- 49-1. **KINH CÚNG TỬ THỜI.** Cao Đài Chiếu Minh Tam Thanh Vô Vi, 2011.
- 50-1. **XUÂN HÒA ĐÔNG.** Hiệp tuyển thơ văn, nhiều người viết, 2012.
- 51-3. **CUỘC ĐỜI PHẬT THÍCH CA.** Ngô Bái Thiên, tranh 4 màu, 2012 [in 2 lần], 2013.
- 52-2. **TU CỨU CỨU HUYỀN THẤT TỐ.** Huệ Khải, 2012, 2013.
- 53-1. **CẨM ĐẠO CAO ĐÀI Ở TRUNG KỲ (1928-1950).** Huệ Khải, 2012.
- 54-2. **BẮC CẦU TÂM LINH.** Huệ Khải, 2012, 2013.
- 55-2. **HÒA ĐIỀU LIÊN TÔN.** Huệ Khải, 2012, 2013.
- 56-1. **ĐẠO LÝ HUYỀN CƠ.** Thiện Bảo, 2012.
- 57-1. **LƯỢC SỬ BÁT BỮU PHẬT ĐÀI.** Thiện Bảo, 2012.
- 58-2. **CAO ĐÀI KHÁI YẾU.** Đạt Đức, 2013, 2015.
- 59-1. **QUAN THÁNH XƯA VÀ NAY.** Huệ Khải, 2013.
- 60-1. **MỤC ĐÍCH & ĐƯỜNG LỐI CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO.** Đơn Tâm, 2013.
- 61-2. **GIỌT NGỌC KIM BÀN.** Thanh Căn, 2013, 2014.
- 62-1. **CUỘC ĐỜI ĐỨC KHỔNG TỬ.** Huệ Khải, Lê Anh Minh, truyện tranh, 2013.
- 63-1. **CÔNG GIÁO & CAO ĐÀI HỘI NGỘ PHỤC SINH.** Nhiều người viết, 2013.
- 64-1. **ĐẠI ĐẠO VÀ TÔN GIÁO.** Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, 2013.
- 65-1. **BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN XƯA VÀ NAY.** Nhiều người viết, 2013.
- 66-1. **THƠ NGƯỜI ÁO TRẮNG.** Nhiều người viết, 2013.
- 67-1. **ƠN CỨU ĐỘ.** Diệu Nguyên, 2013.
- 68-1. **TRUNG DU HÀNH ĐẠO.** Nhiều người viết, 2013.
- 69-1. **DƯỚI MÁI ĐẠO VIỆN.** Huệ Khải, 2013.
- 70-1. **CÔNG GIÁO & CAO ĐÀI HỘI NGỘ GIÁNG SINH.** Nhiều người viết, 2013.

- 71-1. **HỒ BIỂU CHÁNH XƯA VÀ NAY.** Huệ Khải, 2014.
 72-1. **PETRUS KÝ XƯA VÀ NAY.** Huệ Khải, 2014.
 73-1. **TƯỚNG NHỚ NHÂN TỬ NGUYỄN VĂN THỌ.** Huệ Khải chủ biên, 2014.
 74-1. **HÀNH TRANG ĐỨC AN TRINH THẦN NỮ.** Huệ Khải, 2014.
 75-1. **AN THUẬN QUẢ DUYÊN.** Diệu Nguyên, 2014.
 76-1. **TRỜI CHẴNG XA NGƯỜI.** Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, 2014.
 77-1. **THIỆN BÀN TẠI NHÀ.** Huệ Khải, 2014.
 78-1. **SƠ KHẢO BÀI KINH NGỌC HOÀNG TÂM ẤN.** Lê Anh Minh, 2014.
 79-1. **NGŨ GIỚI CẤM XƯA VÀ NAY.** Huệ Khải, 2014.
 80-1. **VẠN HẠNH THIÊN SƯ XƯA VÀ NAY.** Huệ Khải kết tập, 2014.
 81-1. **THIÊN ĐÀNG ĐỊA NGỤC HAI BÊN.** Diệu Nguyên, 2014.
 82-1. **TÌM HIỂU NGŨ CHI ĐẠI ĐẠO.** Thanh Căn, 2014.
 83-1. **TỰ THẤP ĐUỐC MÀ ĐI.** Thiện Quang, 2014.
 84-1. **NÉO VẾ TÂM LINH.** Huệ Khải, 2014.
 85-1. **GIA ĐÌNH TRONG TÂN LUẬT CAO ĐÀI.** Huệ Khải, 2014.
 86-1. **MẤY NHÁNH RỐI SAU CŨNG MỘT NHÀ.** Phạm Văn Liêm, 2014.
 87-1. **NGỌN NÉN NÀO KHÔNG TẮT.** Huệ Khải, 2015.
 88-1. **MINH GIÁO THÁNH TRUYỀN.** Hội Thánh Cao Đài Tiên Thiên, 2015.
 89-1. **ĐẠO CAO ĐÀI TRONG ĐỜI SỐNG CÔNG CHÚNG.** Thiện Quang, Huệ Khải, 2015.
 90-1. **MINH THIỆN CHƠN KINH.** Thánh Tịnh Ngọc Linh, 2015.
 91-1. **LỊCH SỬ THÁNH THẮT CAO ĐÀI THỦ ĐỘ HÀ NỘI.** Huệ Khải, 2015.
 94-1. **LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: KHAI MINH ĐẠI ĐẠO 1926.** Huệ Khải, 2015.
 96-1. **ĐỐI THOẠI LIÊN TÔN GIÁO TỪ GÓC NHÌN MỘT TÍN HỮU CAO ĐÀI.** Huệ Khải, 2015.
 97-1. **GỎI NGƯỜI ÁO TRẮNG.** Trần Dã Sơn, 2015.
 * **ĐẠI ĐẠO VĂN UYỂN 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7-8, 9, 10, 11, 12, 13, 14.** Hiệp tuyển thơ văn đạo lý, 2012, 2013, 2014, 2015. (Phát hành mỗi quý.)
Ghi chú: 90-1 tức là quyển 90, in lần thứ nhất. 24-4 tức là quyển 24, in lần thứ tư.

SẼ XUẤT BẢN:

- 92-1. **HỒNG AN TẬN ĐỘ.** Phạm Văn Liêm.
 93-1. **LƯỢC SỬ ĐẠO CAO ĐÀI: THỜI KỲ TIẾM ẤN 1920-19226.** Huệ Khải.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ CHƯƠNG TRÌNH CHUNG TAY ẤN TỔNG KINH SÁCH ĐẠI ĐẠO

TRẦN DÃ SƠN

GỎI NGƯỜI ÁO TRẮNG

THƠ - IN LẦN THỨ NHẤT

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội

☎ (04) 37822845 – Fax: (04) 37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc - Tổng biên tập

Nguyễn Công Oánh

Biên tập: Lê Hồng Sơn

Ảnh bìa: www.wallcoo.com. Vẽ bìa: Lê Anh Thư

Ký họa chân dung Trần Dã Sơn: Bửu Long

Trình bày & Sửa bản in: Huệ Khải

Đơn vị liên kết: Ông Lê Anh Dũng

Địa chỉ: 87/3 Đinh Tiên Hoàng, P. 3, Q. Bình Thạnh, TpHCM

In hai ngàn bản, khổ 14,5x20,5cm, tại XN In FAHASA
 774 Trường Chinh, phường 15, quận Tân Bình, TpHCM.

☎ (08) 38153971 – Fax: (08) 38153297

Số đăng ký xuất bản 3235-2015/CXBIPH/14-309/TG.

Mã số ISBN: 978-604-61-2978-3.

Quyết định xuất bản số 825/QĐ-NXBTG, ngày 06-11-2015.

In xong và nộp lưu chiểu quý Bốn năm 2015.

SÁCH ẤN TỔNG (KHÔNG BÁN)

Phát hành: MINH QUANG Trần Văn Quang

59/79 Trần Phú, phường 4, quận 5, TpHCM. ☎ 0913613653